

Antipsalm 23

Bron 1: <http://www.contendingforthetruthonline.blogspot.com/>, 25-7-2009

Bron 2: <http://hoperoadblog.com/>, 27-8-2008

Auteur: Dr. David Powlison

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977
Vertaling door M.V.

Hoeveel mensen kent u die leven zonder hoop en zonder God in de wereld?
Ik ken er een die vroeger zo leefde: mezelf.
Maar er zijn nog zoveel anderen

Antipsalm 23

Ik ben op mezelf.
Niemand ziet naar mij om, of beschermt me.
Ik ervaar een aanhoudende nood. Niets gaat helemaal goed.
Ik ben altijd rusteloos, snel teleurgesteld en dikwijls ontgoocheld.
Dit is een jungle - ik voel me overstelpt. Dit is een woestijn - ik ben dorstig.
Mijn ziel lijkt gebroken, gewrongen en geblokkeerd. Ik kan mezelf niet helpen.
Ik strompel langs donkere paden.
En toch hou ik vol: ik wil doen wat ik wil, wanneer ik wil, en hoe ik wil.
Maar het leven is onduidelijk. Hoe zit het precies in elkaar?
Ik wordt geplaagd door leegheid en zinloosheid - schaduwen van de dood.
Ik vrees de grote tegenslag, een groot verlies.
De dood wacht op mij aan 't eind van elke weg.
Maar ik denk daar liever niet aan.
Mijn tijd is gevuld met zelfbescherming. Er kunnen lelijke dingen gebeuren.
Ik vind geen duurzame troost.
Ik ben alleen ... kijk uit voor alles wat me kwetsen kan.
Zijn mijn vrienden echt wel vrienden?
Ze gebruiken mij voor hun doeleinden.
Ik kan echt niemand vertrouwen.
Niemand is me echt genegen - uitgezonderd mezelf
Maar ik ben zoveel met mezelf bezig. Ik walg er soms van.
Ik behoor niemand toe dan mezelf.
Mijn beker is nooit vol genoeg. Ik blijf leeg achter.
De ontgoocheling volgt me elke dag van mijn leven.
Zal ik gewoon uitgeveegd, tot louter niets herleid worden?
Zal ik altijd alleen blijven, zonder thuis, in vrije val in de leegte?
Sartre zei: "de hel, dat zijn de anderen".
Ik moet eraan toevoegen: "de hel is ook mezelf".
Het is een levende dood,
En dan sterf ik.

Contrasteer deze woorden met de woorden van de echte Psalm 23:

Een psalm van David.
De HEERE is mijn Herder, mij zal niets ontbreken.
Hij doet mij neerliggen in grazige weiden; Hij voert mij zachtjes aan zeer stille wateren.
Hij verkwikt mijn ziel; Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid, om Zijns Naams wil.

Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij.
Gij richt de tafel toe voor mijn aangezicht, tegenover mijn tegenpartijders; Gij maakt mijn hoofd vet met olie, mijn beker is overvloeiende.
Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen mijns levens; en ik zal in het huis des HEEREN blijven in lengte van dagen.

Dr. David Powlison schrijft: “Deze psalm is zoet, niet bitter. Vol, niet leeg. Niet alsof je naar de wind grijpt met twee handen. Je bent niet alleen”.

Ik ben zo blij dat ik leef in deze psalm, niet in de antipsalm. En dat vervult me met medelijden met hen die nog steeds in de leegheid leven.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm